

ARGUS

Nr. 1

1980

REDAKTIONELLT.

ARGUS NR.1
Årgång 5 1980

Argus är en medlems-
tidning för UFO Gävle-
borg som är medlem i
Riksorganisationen
UFO-Sverige.

Argus utkommer med
fyra nummer per år
och ingår i medlems-
avgiften.

ANSVARIG UTGIVARE:

Styrelsen

Ordf. E.Nyström

V.Ordf.

Sekr. L.Strid

Kassör. B.O.Bratter

UFO - GÄVLEBORG

ADRESS; GÄVLEBORGS
UFO-Förening c/o
Eskil Nyström
Mossvägen 23a
Sandviken.

Telefnr: 026/275920

MEDLEMSKAP:

Familj 100kr/år
Enskild medl. 75kr/år
Militär, pensionär,
skolungdom under 18 år
40kr/år
Medlemsavgiften in-
sättes på postgiro
nr: 21 45 89 - 4

OMSLAGSBILDEN:

Det karaktäristiska utse-
endet på de varelser/människor
som påträffas vid Närbokontakter
av tredje graden (CE.111)
Ritad av: Thomas Dahl

Vi får härmed presentera första numret av
"ARGUS". Nu börjar vi att komma ifatt lite
grann efter en arbetsam vinterstart. Det är
faktiskt en hel del jobb innan ni har tidningen
i er hand. Dels så behövs det mer material
och det kan man inte nog poängtera, sen ska det
bl.a. redigeras och renskrivas och mycket
annat som vi inte skall gå in på här.

Nu till tjetet.

Ni som har skrivklåda och vill skriva, men
vet inte vad ni ska skriva. Här har ni er
stora CHANS. Vi på ARGUS-redaktionen behöver
nämligen en hel drös med UFO-berättelser,
gamla som nya och vill ni vara anonym i tidningen
så går det också att ordna. Det har nämligen
sinat i högen av UFO-händelser.

Till sist några tankvärda tankar:

Sanningen behöver bara byta ägare ett par gånger,
för att det sedan skall bli en lögn.

"Teven" kommer aldrig att helt ersätta tidningen,
-man kan inte slå ihjäl flugor med TV:Ne

Humör är en värdefull gåva - så tappa den inte.

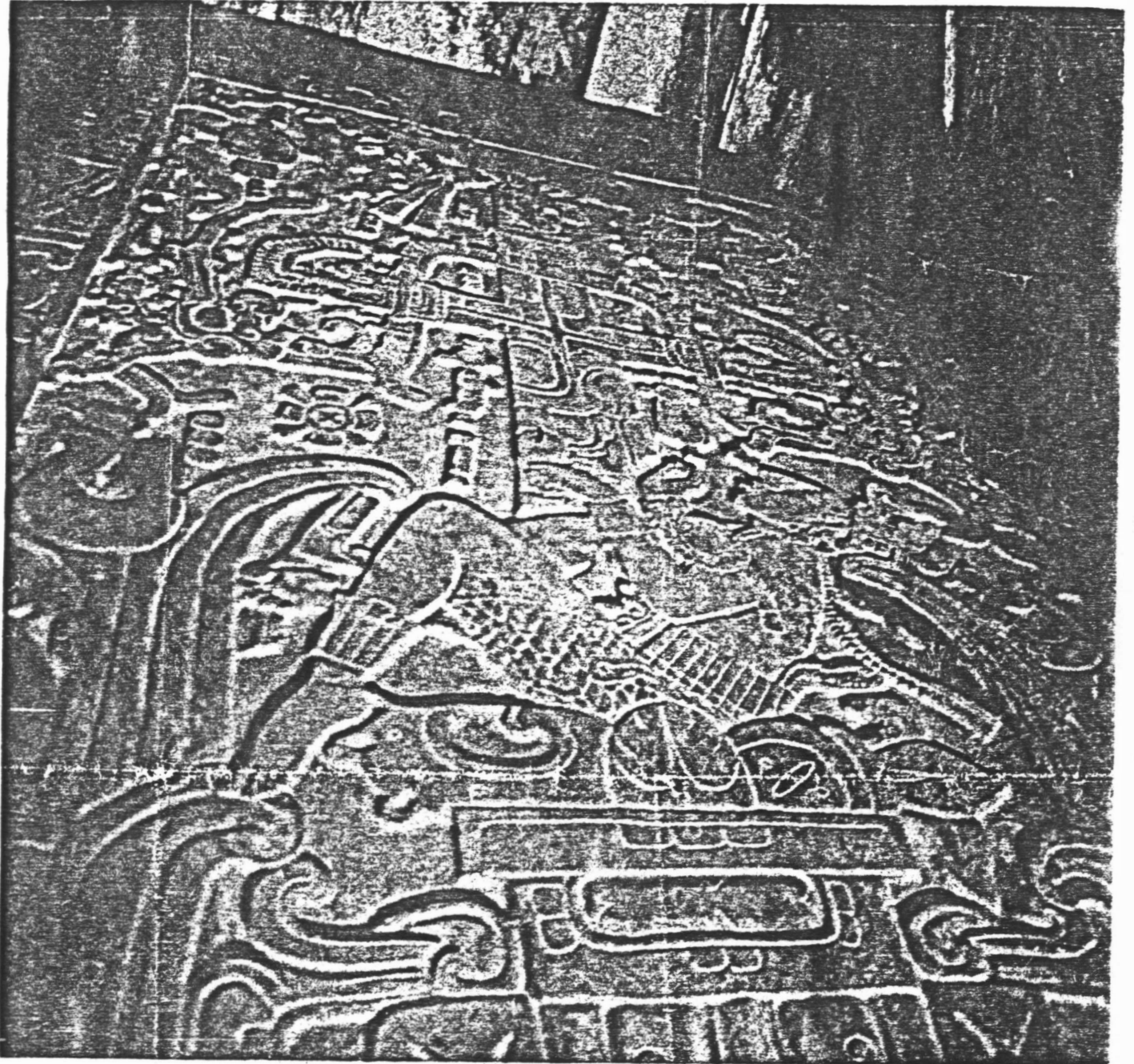
/Redationellt/
av Ordf. Eskil Nyström.

TIO SÄTT ATT SPLITTRA EN KLUBB.

1. Gå alldrig på klubbens möten.
2. Om du likväl går- kom sent.
3. Delta aldrig i besluten - men klandra dom efteråt.
4. Sök finna alla möjliga fel på ledarna och förstora dom gärna.
5. Betala inga avgifter i tid- om man kräver dig - byt klubb.
6. Påtag dig inga uppdrag - om du gör det- strunta i dom.
7. När du ser andra arbeta - betrakta det som äregirighet.
8. Ta emot allt du kan få - men ge inget tillbaka.
9. Delta aldrig i aktiviteter- klaga sen att det inte finns några.
10. Tag inga initiativ - tänk i stället: "Det är bara dumt folk som arbetar.
Tag gärna del av dessa "Tio budord", du som känner dig träffad. Dom kanske ger dig en extra "KICK", att med förnyad ansträngning fundera över vad vi håller på med. Och KANSKE, KANSKE kommer du till oss också.
Vem vet?

VAR VÅRA GUDAR ASTRONAUTER?

MOSES HÖLL RADIOKONTAKT MED RYMDEN. FLYGFÄLT FINNS I PERU OCH LIBANON.

MANNEN I HJÄLMEN HALVLIGGER I SÄTET MED FOTEN PÅ NÅGONTING SOM KAN VARA EN GAS-PEDAL. HÄNDERNA SYSSLAR MED MÄRKLIGA REGLAGE OCH BLICKEN SPANAR ÖVER KONTROLL-INSTRUMENT OVANFÖR HONOM. UNDER HONOM SPRUTAR DYSOR UT EN FLAMMANDE ELDSTRÅLE. HAN SER UT SOM EN ASTRONAUT!

Dunkelt skymtar den gamle astronauten i Palenque genom filmkamerans öga -

- men Dänicken har ritat av honom: i astronaut-ställning med foten på gaspedalen, ögonen på kontrollinstrumenten, händerna på reglagen. Under honom sprutar raketens eldstråle.

Det anser en av Amerikas främste rymdexperter, Wernher von Braun, också. Precis som en astronaut! En mångtusenårig astronaut. För bilden föreställer mayafolkets mäktige flygande gud Kukumatx eller Kukulkan. Han finns inhuggen i en altarlik mäktig klipphäll i ett mayatempel i Palenque i Sydamerika. Svåråtkomlig - och hittills av vetenskapen bara inplacerad som den gud han är - ligger han där. Svåråtkomlig även för filmfolk. Myndigheterna är rädda om sin forntida rymdman och tillåter inga starka lampor. Erich von Däniken har varit på plats och ritat av honom. Det behövs inte särskilt mycket fantasi för att få honom till astronaut.

Visst flög Kukumatx - flygplansbeskrivningar finns i gamla texter på sanskrit i Indien som till och med talar om vad piloten bör äta och hur han ska vara klädd. Otroliga skrifter, som Däniken dubbelkontrollerat för att vara säkra på att de översatts riktigt. Skrifter välbevarade i Mysore som talar om "hemligheter": hur man bygger en flygande apparat, hur man gör den osynlig, hur man kan avlyssna den

och hur man kan lokalisera den. Däniken är övertygad om, att våra gamla gudar kom från rymden efter att ha tvingats bort från vår jord för miljoner år sedan. Hela vår utveckling från det vi fick liv har de följt, främ till Noak. Mer och mer missbelåtna med vårt uppförande. Syndaflo den kom som ett straff.

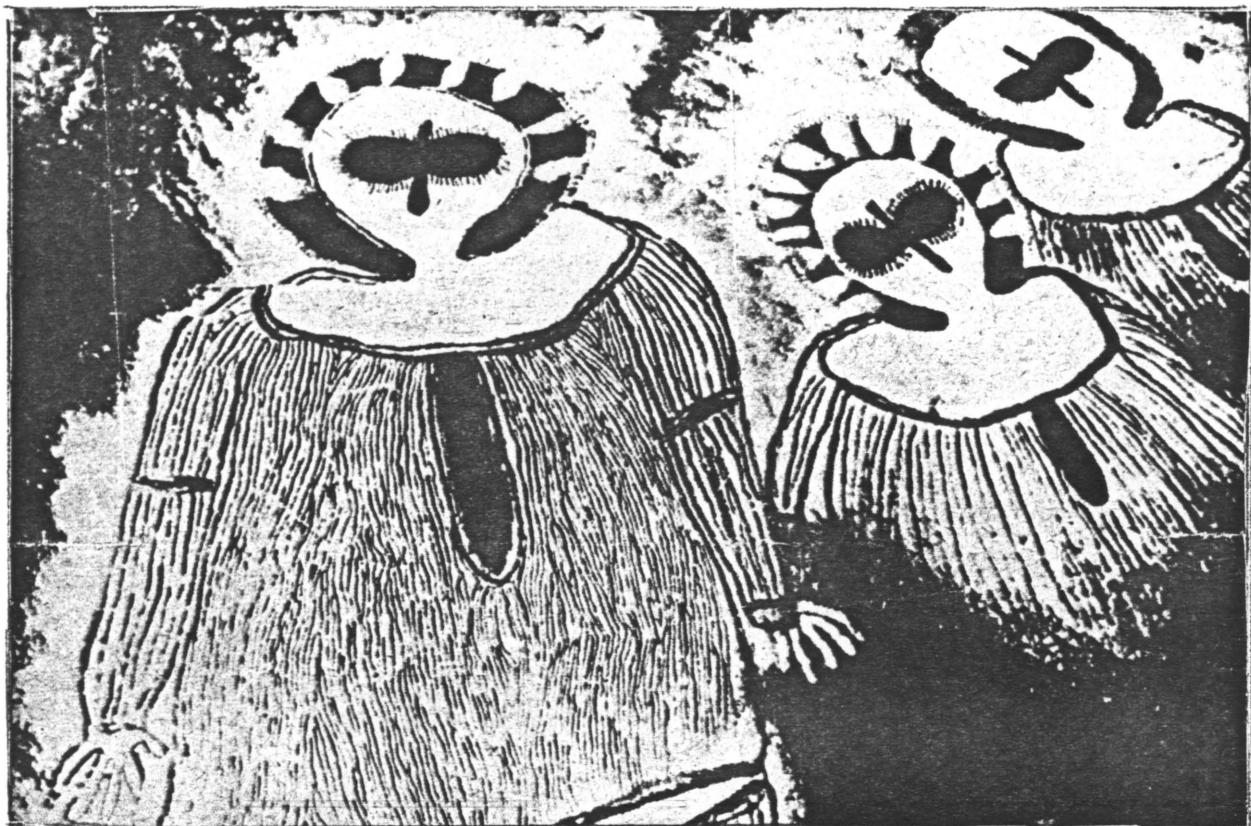
Det förgörande vattnet och den ensamme stamfadern skildras i "biblarna" hos nästan alla folk. Men i de "svartas bibel", härstammande från stammarna kring den hemlighetsfulla byn Simbabve i Rhodesia, använder gudarna sig av kärnkraft!

Vetande och goda råd anförtroddes präster och profeter i Egypten, Indien, Sydamerika, medan skyarna rämnade och röster dånade från himlen. Dessa gudarnas hemligheter bevarades från släkte till släkte i de gamla templen. Där finns fortfarande en god del av dem, påpekar Däniken. Alltför många ärännu inte tydda, andra ligger olästa i vlädiga luntor.

Men, menar Däniken, vi har gudarnas anlag i oss och vi är väl rustade med ett slags kosmiskt minne av fornstora dar. Vi sitter inne med ett oerhört vetande som plockas fram ur någon undermedveten minnesbank och plötsligt har någon av oss gjort det vi kallar en uppfinning! Som ett av bevisen lägger Däniken fram det faktum, att danske nobelpristagaren och atomforskaren Niels Bohr själv berättat, hur han genom en dröm fick fram den atommodell han länge sökt!

Översätt skrifterna till vårt moderna teknikspråk och vi kan kanske finna en genväg till framtiden! Alla de eldvagnar, alla de röster från himlen, alla underverken får sina naturliga förklaringar.

Hur tror ni en stam vildar, totalt okunniga om vår moderna civilisation i dag skulle beskriva en helikopter, som plötsligt landar mitt ibland dem? Liknelser

Ljus strålar ut kring dessa fantastiska människor med rymdhjälm
och mystiska glasögon eller ögonhål i en grotta i Australien.

med kända ting ligger nära till hands. en eldfågel, gudar från rymden, röster från skyn, åskdån och alla de primitiva liknelser som vi hittar t.ex. i vårt Gamla testamente. Det gäller bara för oss att tolka dessa liknelser, menar Däniken, inte bara acceptera dem som alltför "heliga" för att röra vid.

Det, som kan vara bevis, har Däniken funnit anser han. Påtagliga bevis för att vi på nytt arbetar oss fram emot en kultur, som redan funnits - och kanske mot vår undergång. Skrifter och bevis, som också förklaras guden Kukumatx som astronaut!

För det är inte bara ett porträtt av astronaut-guden, som bevarats åt eftervärlden. Han och hans flygande gudakolleger har också lämnat efter sig flygplatser. Flera stycken. Ett väldigt fält ligger alldeles intill Baalbek i Libanon, men det Däniken mest intresserat sig för finns i förbergen till Anderna. På den vidsträckta Nazca-slätten. Inte alltför långt borta från den flygande guden Kukumatx i Palenque.

Ingen har lyckats förklara den här lille rymdmannen, sällsynt i sitt slag och funnen i Tokomai i Japan. Sovjetiska forskare söker efter förklaringen.

Den flygplatsen har också en "radiofyr". Ett gigantiskt tecken på en klippa i Piscobukten i Peru. I form av en treudd eller en kandelaber, som "kallat"

rymdgudarna in till landning på Nazca-fältet bakom. Ett fält fyllt av korsande geometriska banor och mytiska tecken, upptäckt först 1930 från ett flygplan!

Fältet ligger heller inte långt från den hemlighetsfulla ruinstaden Tiahuanaco, fortfarande fylld av oförklarligheter.

Mayafolket har sin fantastiska kalender och aztekerna hade sin, numera bevarad i museet i Mexiko City. De visste att jorden var rund och de trodde på gudarnas återkomst.

Gudarna måste ha kommit utifrån, menar Däniken. Hur skulle annars människor, som levde i grottor, kunna slipa kristallinser för astronomiska observationer, med hjälp av en oxid, som bara kan framställas elektroniskt? Sådana linser har hittats både i Irak och i Egypten. I ett av Bagdads museer finns dessutom ett elektriskt torrbatteri, element av kopparelektroder och en okänd elektrolyt. En relief i Dendera i Egypten visar gigantiska "glödlampor" med långa sladdar. Föremål som hittills ingen kunnat tolka.

I Egypten har man också funnit tyg, som i dag bara kan framställas i en elektroniskt styrd specialväv och i Libanon har man hittat glasaktiga stenar med radioaktiva isotoper. Däniken har inspekterat alltsamman och blir alltmera övertygad. Han hoppas också, att han ska komma hemligheten med upphävandet av tyngdkraften på spåret.

I många år har forskare talat om denna förmåga i Tibet, där munkarna med speciella musikinstrument och trummor lyfte stora stenblock på ljudvågorna. Det lär finnas en film någonstans, som av någon anledning hemligstämplats. Det sägs till och med att filmen finns i Sverige!

Påtagliga är bevisen också i mångtusenår gamla grottmålningar över hela jordklotet. I Tassili i Sahara vandrar typiska rymdhjälmar kring jättar på klippväggen, och där har man också hittat en figur, som forskarna själva kallar "marsmänniskan". En hel rad av hjälmförsedda, glasögonprydda varelser hysas också i en grotta i Central Kimberley-distriktet i Australien.

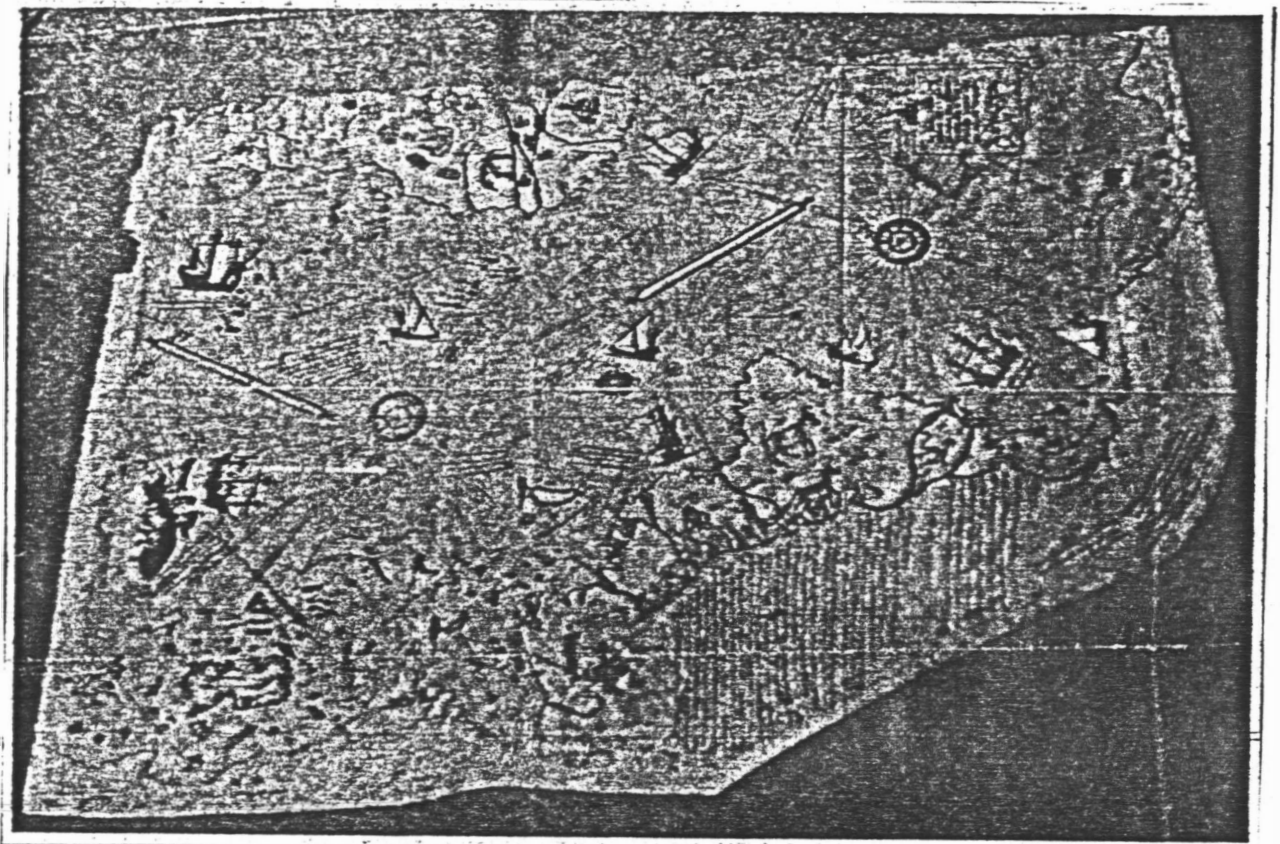
I Japan har man hittat små lerfigurer, försedda med hjälmar och något som liknar snöglasögon. De finns nu i sovjetisk ägo, fortfarande oförklarade. Däniken anser också att "mössorna" till Påsköfigurerna är rymdhjälmar.

I en grotta i Kohistan i Främre Asien finns dessutom en stjärnkarta, där stjärnornas ställning för 10.000 år sedan är exakt angiven. Och på tal om kartor kan Turkiet visa upp en fantastisk samling. Där hittade man på 1700-talet i Topkapi-palatset en trave på 16 stycken, som länge varit bortglömda. De hade tillhört gamle turkiske marinofficeren Piri Reis, som i sin tur påstås ha hittat dem någonstans i Orienten.

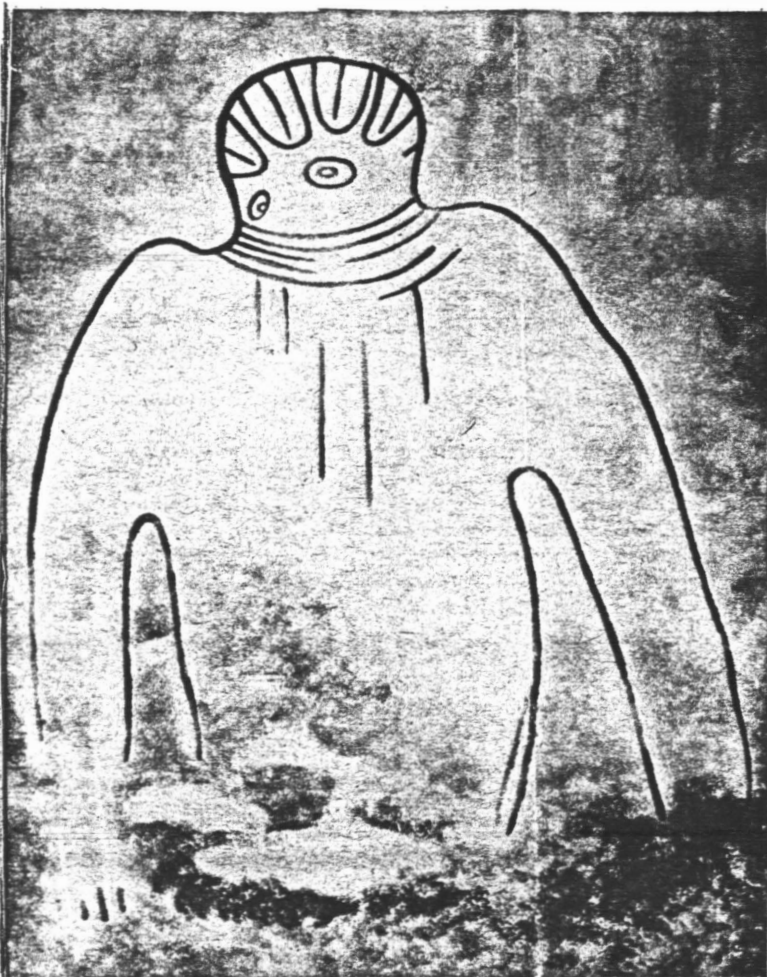
Mannen som ritade dem måste ha haft en fantastisk kännedom om jordens geografi. Hur? För kartorna visar exakta angivelser för Medelhavsområdet och trakterna kring Döda Havet. Lika exakta är kustlinjerna för Nord- och Sydamerika. Sedda från 8.000 m höjd!

Men det mest fantastiska är angivelserna kring Antarktis. Där har den gamle tecknaren ritat in bergen och öarna under isen, som först upptäcktes 1952! Jämförelser som gjorts med våra satellitkartor visar, att någon måste ha sett vårt klot från extremt höga höjder redan för tusentals år sedan.

Nu när vi börjar närma oss "forntidens teknik", bör vi klart kunna kasta skyggglapparna och se tingen som de är, menar Däniken. Även i en noggrannare granskning av de tekniska antydningar, som bl.a. Bibeln vimlar av på sitt

En av turkiske marinmannen Piri Reis kartor, återfunna på 1700-talet, men åtskilliga tusen år gamla. Kanske den Columbus använde?

Sex meter lång är grottmålningen i Tassili i Sahara. En imponerande, oförklarlig rymdman, som forskare döpt till "den större marsguden".

blomstrande språk. Förbundsarken, t.ex. och Moses underverk och Lots hustru inför Sodom och Gomorra.

Moses fick uttryckliga anvisningar från "gud" om hur förbundsarken skulle byggas. I andra Moseboken 25:10 redogör Moses för dessa detaljer.

Rekonstruerar man de anvisningar Moses fick, får man en elektrisk ledare som kan åstadkomma flera hundra volt - med guldplattorna som kondensatorer. Fortsätter man rekonstruktionen, blir resultatet även en högtalare, kanske rent av en duplexanläggning, som gjorde det möjligt för Moses att samtala med rymdskeppets besättning!

Däniken menar också, att "gud" sände robotar in för att rädda Lot och hans familj från den tidsbestämda ödeläggelsen av Sodom och Gomorra. De båda städerna förstördes med avsikt genom en kärnexplosion.

Men Lots hustru vände sig om och stirrade rakt in i atomsolen - inget under att hon dog, konstaterar Däniken, som räknar upp det ena exemplet efter det andra ur bibeln. En av dem han flitigt citerar är Hesekiel, som bl.a. noggrannt beskriver hur han sett en rymdfarkost landa!

/ Hämtat ur Hemmets veckotidning nr 41. 72./

UFO RAPPORTER I SVERIGE.

LIDINGÖ, 760920.

Ett äldre par på ön var på väg i bil. När de befann sig mittemellan brandstationen och missionshemmet så såg de två starka ljus på himlen. Båda konstaterade att det inte kunde vara ett flygplan. De hörde ett surrade ljud från föremålen, som avlägsnade sig och försvann.

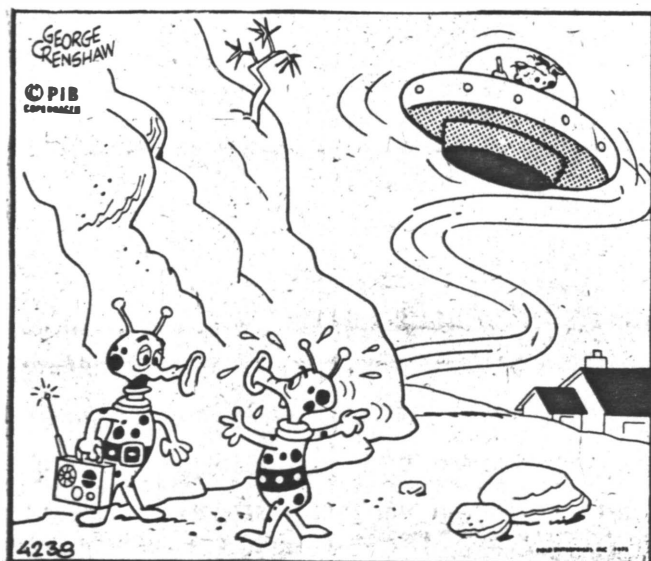
/ Lidingö Tidning, 761007. /

HUDIKSVALL, 761119.

Vid halvsjutiden på fredagsmorgonen skulle en dam på Öster i Hudiksvall släppa ut sin katt, då hon fick se tre illröda klot som bildade en triangel och långsamt gled fram över trädtopparna. Inte ett ljud hördes. Hon sprang in och ringde till en granne som också gick ut och tittade. Efter fem minuter gled de lysande kloten ned bakom trädtopparna och bort över Östanbäck.

BELVEDERE

/ Hudiksvalls-Tidningen, 761120/

OK, du vände ryggen till ett ögonblick och vad hände då ??

”11,000 år gamla kartor”

Detta sammelsurium av "omöjligheter" borde åtminstone göra oss lite nyfikna och ruska om oss en smula. Vilka hjälpmedel, vilken intuition hjälpte primitiva grottinvånare att pricka in stjärnorna på deras rätta platser? Från vilken urtida finmekanisk verkstad kommer de där slipade kristallinerna? Hur bar man sig åt för att smälta och forma smycken av platina, en metall som smälter först vid + 1,800 C? Och hur fick man fram aluminium, en metall som vi själva med en omfattande kemisk - teknisk apparat utvinner ur bauxit?

Omöjliga frågor, det erkänns gärna, men måste vi ändå inte ställa dem? Eftersom vi inte kan tänka oss att anta eller erkänna att det har funnits en högre kultur än vår före vår egen, en lika avancerad teknik före vår egen, så återstår ju bara hypotesen om besök från rymden! Men så länge arkeologin bedrivs så som nu sker, lär vi väl näpperligen få någon chans att verkligen ta reda på om den grå forntiden verkligen var så grå och inte rentav var riktigt trevlig.....

Tiden är mogen för ett utopiskt-arkeologiskt år! Ett forskningsår då arkeologer, fysiker, kemister, geologer, metallurger och representanter för andra berörda forskningsgrenar koncentrerar sig på denna enda fråga: fick våra förfäder besök från världsrymden?

Så till exempel skulle ju en metallurg enkelt och klart och snabbt kunna förklara för en arkeolog hur svårt det är att utvinna aluminium. Kan det inte tänkas att en fysiker redan vid första ögonkastet skulle känna igen en formel i en klippristning? En kemist kan kanske med sina många och känsliga hjälpmedel bekräfta teorien om att obeliskerna lösgjordes ur stenen med våta tråkilar - eller med hjälp av okända syror. Geologen är skyldig oss en hel räckla svar på diverse frågor om hur det egentligen ligger till med vissa istidsavlagringar. Och till arbetsstyrkan under ett utopiskt-arkeologiskt år hör givetvis också ett dykarlag, som kan söka efter radioaktiva spår efter en eventuell atcmexplotion över Sodom och Gomorra.

Varför är de äldsta biblioteken i vår värld hemliga? Vad är det man egentligen är rädd för? Är det oron för att den i årtusenden noga bevarade och dolda sanningen äntligen skall komma i dagen?

Forskningen och framåtskridandet kan inte hejdas. Egyptierna betraktade i 4,000 år sina "gudar" som verkliga, existerande varelser. Själva avlivade vi ännu under medeltiden i glödande trosiver våra så kallade "häxor". De snillrika grekernas tro på att man kunde utläsa framtiden ur en gåsmage, är i dag lika förlegad som gårdagsmänniskornas tro på nationalismen som en vettig filosofi.

Vi har tusen och en villfarelser om det förgångna som måste rättas till. Den självsäkerhet som ställs fram till beskådande är luggsliten och bara en elakartad form av akut tjurskallighet. Fortfarande härskar vid det gröna bordet den vansinniga föreställningen om att en sak först måste bevisas innan en "förnuftig" människa får sysselsätta sig med den - eller kan göra det.

/Fortsättning i nästa nummer/

RYMDENS GÄCKANDE SVARTA HÅL.

Långt bort i den avlägsna rymden finns en stjärngrupp, som man från antiken kallar CYGNUS (SVANEN). Det är en kosmisk best med en så enorm gravitation att den förefaller rycka, sträcka ut och långsamt sluka upp dess jättelika följeslagare, en massiv stjärna mer än 20 ggr större än vår sol. Det är en väldig enorm tingest. Enligt en fysiker, John Wheeler, är det ett svart hål i rymden.

Ett svart hål? Benämningen är i högsta grad lämplig. Ingenting - inte ens ljuset - kan undkomma de svarta hålen och göra dem osynliga. T.o.m. ännu mer häpnadsväckande, dessa egendomliga företeelser är i själva verket himmelska "dammugare", som glupskt uppslukar allting de möter. De är bottenlösa gravar i vilka atompartiklar, damm och jättelika solar spårlöst försvinner. Så otroliga och paradoxala är dessa företeelser att de har lett till vad Wheeler kallar "det största problem som fysiker har stött på". Om hela stjärnor kan försvinna ur synhåll in i svarta hål, bokstavligen förintade, vart har deras materia tagit vägen? Varifrån kom de? För att söka svar på dessa grundfrågor, som uppstått genom de svarta hålen, har vetenskapsmän gjort intrång på filosofers och teologers domäner. De försöker finna svaret på livets mening, på själva universum.

Det torde finnas mer än en miljon svarta hål enbart i vår galax. Även genom det kraftigaste teleskop har ingen sett eller kommer någonsin att se svarta hål. Om Einstein's teori är riktig, är de svarta hålen de naturliga följderna av jättelika stjärnors död, t.o.m. i en ålder som burit vittnesbörd om allting från atomers utnyttjande till rymdflygningar genom solsystemet. Dessa "bläckplumpar" i rymden är bara matematiska fantasier. Hittills kan de ha visat sig existera blott och bart såsom lösningar till Einsteins invecklade ekvationer för den allmänna relativitetsteorin. Om Einsteins teori är korrekt så är svarta hål de naturliga följderna av jättelika stjärnors död. I vad astronomer kallar kataströfal kollaps av tyngdkraften, börjar den mesta materian i en sådan döende stjärna att falla in mot stjärncentrum. Om förhållandena är riktiga, tillintetgöres materian med sådan enorm styrka, att den bokstavligen pressas ihop och upphör att existera. Stjärnans materia kramas ihop till en oändligt liten volym, och den blir samtidigt oändligt tät och har en oändligt hög tyngdkraft.

Astrofysikern Jonathan Grindlay vid Harvard's Universitet säger: "Föreställ dig en enorm massa och låt den krympa ihop till ingenting! En mycket oroande ide".

I många århundraden trodde astronomerna att universum var tyst, fridfullt och huvudsakligen oföränderligt. Nu är det känt för att vara scenen för otrolig våldsamhet - exploderande galaxer och stjärnor - ett universum som fortfarande bokstavligen återkastas från dess explosiva födsel. Många vetenskapsmän är övertygade om att svarta hål är roten till dessa fruktansvärda företeelser.

Förutom det eventuella svarta hålet i Cygnus (Svanen), förefaller ett svart hål vara del av ett annat dubbelstjärnsystem i konstellationen Scorpius (Skorpionen). Ytterligare 3 hål har man kommit på, vardera i centrum av en forts.

klotformig klunga stjärnor inom ljusringen (Halo) av Vintergatans galax. I de inre regionerna av dessa stjärnklungor som innehåller 10-tusentals individuella stjärnor, roterar några av stjärnorna med vacklande rörelser som om de strödes av ett centrum med enorm gravitation. Herbert Gursky och Andrea Dupree vid Harvard- Centret för astrofysiker tror att dessa stjärnor kan befinna sig i en omloppsbana kring ett svart hål med massan av tusentals stjärnor. Ytterligare galaxer befinner sig långt bortom Vintergatan. Åtminstone 2 galaxer med beteckningen M87 och NGC 651 i astronomiska kataloger, förefaller underkastas våldsamma omvälvningar, möjligen p.g.a. svarta hål inom sig.

Svarta hål visar sig uppenbarligen i små och jättelika storlekar. Den begåvade teoretikern och fysikern Stephen Hawking har matematiskt visat att ytterst små svarta hål som daterar sig tillbaka till universums ursprung, skulle kunna existera. När den "stora smällen" (Big Bang- teorin) inträffade, d.v.s. när den första ursprungliga explosionen skapade universum för 15-20 miljarder år sedan, rusade materia ut i rymden åt alla håll. På några ställen kan mängder av materia lika med massan i ett berg ha sammanpressats tillräckligt för att kollapsa och skapat vad Hawking kallar mini-svarta hål.

Senare förmodade 2 forskare vid Texas Universitetet, att ett litet svart hål hade passerat genom jorden år 1908 och förorsakat den mystiska explosionen som jämnade träd med marken miltals omkring i den tunguska regionen i Sibirien. Men många vetenskapsmän tvivlar på denna förklaring. Princeton's Ostriker uttalar sig på detta sätt: "En träff av ett mini-svart hål skulle ha sprängt hela jorden i luften!"

Hawking anser att mini-svarthålen gradvis dunstar bort, läcker ut atompartiklar och högenergigammastrålar tillbaka i universum och höjer temperaturen. Enligt Hawkings beräkningar kan det lilla hålet, olikt sin storebror, efter miljarder år inte längre hålla igång uppbyggnaden av hetta och utmynnar i en jättelik "Ragnar-röks" explosion, som kan jämföras med explosionen av miljoner vätebomber.

Otroligt, som det kan tyckas, förutsätter vetenskapsmän super-jättelika svarta hål, monster formade från en massa lika med den hos miljarder solar.

Observationer med de stora teleskopen vid Californiens Palomar och Arizonas Kitt Peak National Observatorier stöder sannolikheten att åtminstone en sådan tungviktare existerar i M 87, en galax, som förefaller spy ut en stor stråle av materia. Astronomer fann att M 87:s centrum är tio gånger så ljusst som resten av galaxen och omges av stjärnor med sina omlopp i oväntat höga hastigheter. Cambridge's Martin Rees framlägger en teori om förekomsten av ett svart hål, 5 miljarder ggr så massiv som solen i M 87:s kärna.

Några vetenskapsmän spekulerar med tanken att materia, som sugs ned i de svarta hålen, "i dessa avlopp" inte alltid förstörs. Tvärtom, under speciella förhållanden skulle materian kunna ledas av ett snabbt roterande svart hål genom tid och rymd via passagen in i dubbade maskhål. Materian skulle sedan dyka upp i en helt annan del av universum eller kanske rent av dyka in i ett helt annat universum. Några vetenskapsmän har t.o.m. sagt att svarta hål kanske kan sammanlänkas med kusliga motsatser kallade vita hål. Placerade någon annanstans i tid och rymd skulle dessa vita hål snarare utspy materia än konsumera den.

Om universum verkligen var insnärjt med magiska kanaler, skulle dessa kanske en dag i framtiden kunna användas för att övervinna de överväldigande avstånden

forts.

Mellan stjärnor och galaxer. Så tidigt som 1796 förutsåg fransmannen Pierre Simon de Laplace svarta hål på ett enkelt sätt genom att tillämpa bara Newtons uppfattning om tyngdkraft och ljus. Om en stjärna verkligen var massiv, skulle tyngdkraften vara enorm på dess yta. Stjärnans flykthastighet - d.v.s. den hastighet det erfordras för att frigöra ett föremål såsom t.ex. ett rymdskepp från en himlakropp - skulle kunna överskrida hastigheten som kännetecknar Newton's "ljusatomer". Sålunda skulle partiklarna inte kunna lämna stjärnan. Laplace drog den slutsatsen: "Den största ljuskroppen i universum kan vara olynlig".

Ingen brydde sig om att ytterligare undersöka Laplace's mörka stjärnor förrän Einstein skakade vetenskapens värld mer än 100 år senare med sin allmänna relativitetsteori. Newton föreställde sig tyngdkraft så enkelt som en kraft utövad av en kropp på en annan kropp. Denna dragningskraft var direkt proportionell till dessa kroppars massor och omvänt till kvadraten på avståndet mellan dessa kroppar. Enligt Einstein's teori blev tyngdkraften emellertid mera invecklad. Den krökte både tid och rymd, nästan som om himlakroppar liksom solen sutto i mitten av ett väldigt "gummimembran" och tryckte ned det

Fortsättning följer

Källa: Times

Översättare: Bengt-Olof Bratter

OBSERVATIONER I SVERIGE .

UFO I ÅNGE.

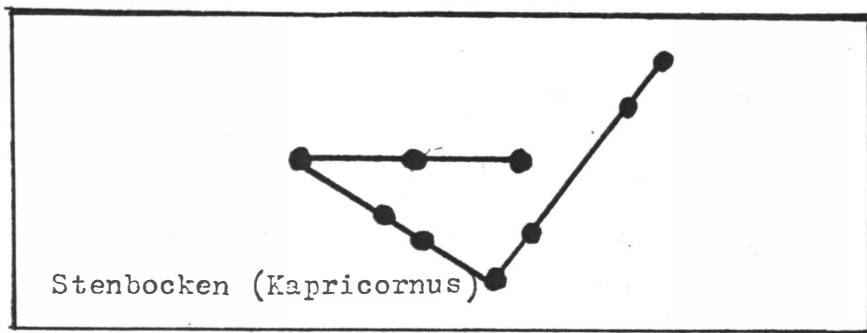
Ånge (ÖP) Var det ett ufo (oidentifierat flygande föremål) Per David Wenneberg såg över Ånge byn i går kväll? Per David är tio år och var på väg hem efter att ha åkt skriskor vid Bolby-skolan. Klockan var ungefär 18.00 då han fick se ett underligt ljusfenomen på himlen.- Det såg ut som ett slags korslagda ljuslinjer, berättar han. Ljuset pulserade och det surrade svagt. Per David såg på fenomenet i några minuter och hur det svävade över först Per Davids hem och sedan över ett grannhus.- Men så kom det några bilar på vägen och då tonade ljuset bort, säger Per David. Var det ett flygande tefat som Per David såg? Själv tror han i alla fall på den teorin.

/ Östersundsposten 800110/

UFO?

Jag är helt säker på att jag såg tre ufo på fredagskvällen. Det säger fru Myrtel Wimmer, Kråkemåla, ettppar mil norr om Oskarshamn. Min dotter kom inspringande och skrek att jag skulle titta upp mot himlen, jag kom ut och såg et stort klot i luften. Skenet från föremålet var så intensivt att det brände i ögonen. - Farkosten gick från söder mot norr med blixtrande hastighet och helt ljudlöst. Det skarpa skenet lyste upp trädtopparna Efter det första klotet kom ytterligare två föremål. De gick på en betydligt högre höjd än det första. Även vid flygflottiljen i Norrköping har man observerat ett starkt lysande fenomen. Tidpunkten för det var 21.30.

/ Barometern 791201 /

Stenbocken (Kapricornus)

Vad är en stjärna? forts.

F-STJÄRNOR. I F-stjärnornas spektra finns stor rikedom på metallinjer (järn, titan, kalcium, strontium, magnesium). Vätelinjerna är betydligt svagare än hos klass A men fortfarande mycket framträdande. H- och K- linjerna av joniserat kalcium har blivit påfallande breda. Temperaturen hos F-stjärnorna ligger mellan 6000°C och 7000°C . De är ungefär lika vanliga som A-stjärnorna. Medan spektralklasserna O (WR) till A betecknas som tidiga och G till M (liksom R, N, S) som sena, intar F en mellanställning. Representanter för denna klass är i Perseus (F5 Ib), i Svanen (F8 Ib) och i Cassiopeia F2 IV.

G-STJÄRNOR. Ett G-spektrum uppvisar en iögonfallande detaljrikedom. De båda spektrallinjerna H och K av joniserat kalcium dominerar, men i övrigt får man vid första påseendet ett intryck av tämligen jämn fördelning av ungefär lika starka linjer. Vätelinjerna syns fortfarande, fastän de inte gör sig påtagligt gällande mot de starka metallinjerna. Temperaturen för G-stjärnor i huvudserien varierar mellan 5000°C och 6000°C . Man har observerat G-stjärnor av alla tänkbara storleksklasser, men det ojämeförlligt största antalet tillhör i synnerhet superjättarna och förekommer rätt sparsamt. Exempel på G-stjärnor är först och främst Solen (G2 V), vidare bland många andra i Vattumannen (G2 Ib8) och i Örnen (G8 IV).

K-STJÄRNOR. I K-stjärnornas spektra liksom i G-stjärnorna är H- och K- linjerna mycket starka, men de är ändå inte direkt iögonfallande på en ordinär fotografisk upptagning av ett K-spektra. Anledningen är att i det violetta området, där båda dessa linjer befinner sig, är det kontinuerliga spektret så försvagat, att kontrasten mellan detta och linjerna blir mycket liten. Vill man öka denna kontrast genom längre exponering blir andra delar av spektret överexponerade.

SOLSYSTEMET

Vårt eget solsystem, som ligger i Vintergatans utkant, Solen och alla stjärnor som omger oss tillhör en och samma galax: Vintergatan. Galaxen har formen av en diskus och omfattar c:a 100 miljarder stjärnor. Av dessa är c:a 3000 synliga för blotta ögat. Galaxens diameter är c:a 100 000 ljusår. Dess tjocklek 20 000 ljusår. Vårt solsystem befinner sig nära galaxens utkant. Därför ser vi stjärnorna tätast i ett bälte omkring oss. Detta bälte kallas Vintergatan. Till galaxen hör ett antal klotformiga stjärnhopar. Vårt solsystem befinner sig på c:a 30 000 ljusårs avstånd från Vintergatans centrum.

För att få en uppfattning om hur vår egen galax ser ut på 2,2 miljoner ljusårs avstånd, kan man iakttä i stjärnbilden Andromeda, den s.k. Andromedagalaxen. Den är för övrigt synlig med blotta ögat en klar vinternatt.

Synliga från södra halvklotet är också Stora och Lilla Magellanska Molnen, som befinner sig på 175 000 ljusårs avstånd, och är följeslagare till Vintergatan.

Forts. i nästa nummer.

'TEFATEN' I PRESSEN 1947~ 51

19 febr. 1950; Los Angeles Herald Express.

FLYGANDE TEFAT UPPLÖSTES I GNISTREGN.

Köpenhamn, Danmark, 18 febr. Jordbrukaren Christian Sandersen och hans hustru berättar att de sett två flygande tefat. Det ena passerade över taken på gårdens hus och det andra slog ner på gårdsplanen och upplöstes på mindre än en minut i tusentals glödande gnistor. "Tefatets" undesida, som verkade genomskinlig, var svagt lysande med ett rött band.

23 febr. 1950: Los Angeles Daily News...

RYMDSKEPP FRÅN EN ANNAN PLANET!

New York, 23 febr. (UP). Sjöofficer berättar om dem. Kommendörkapten Robert B. McLaughlin lanserar teorin att de flygande tefaten är "rymdskepp från en annan planet". McLaughlin har lett experiment med fjärrstyrda robotvapen. Han förklarar att han såg en av skivorna i maj 1949. Många av hans uppgifter är desamma som i artikeln i "True Magazine".

22 febr. 1950: Buffalo Evening News.

FLYGVAPNET KRITISERAS-FYND AV KROPPAR I FLYGANDE TEFAT.

Flygvapnets kommunique' att undersökningarna kring de flygande tefaten inställs fick inte avsett resultat. Kommuniken kom tjugofyra timmar efter det att "True Magazine" publicerat en artikel av Donald E. Keyhoe. Frank Scully kritiserar beskt flygvapnets uppgift att undersökningarna avslutats. Artikeln upprepar Scullys tjugo frågor.

23 febr. 1950: Los Angeles Times.

ANNAN PLANET SKICKAR TEFAT, SÄGER SJÖOFFICER.

New York, 22 febr. (UP). Kommendörkapten övertygad om att flygande tefaten är verkliga rymdskepp, förda av främmande varelser från en annan planet, Kommendörkapten Robert McLaughlin, expert på fjärrstyrda projektiler, är UP:s källa.

9 mars 1950: Denver Post.

DENVERSTUDENTER FÅR HÖRA FANTASTISK HISTORIA OM DVÄRGPILOTERS LANDNING.

Artikel av "Denver Post" medarbetare Charles Little handlar om en hemlig 45-minuters föreläsning om flygande tefat av en icke namngiven föredrags-hållare inför flera hundra studenter.

10 mars 1950: Los Angeles Examiner.

25 TUM LÅNG FLYGARE DÖDAD VID "TEFATS"-HAVERI.

Den kände affärsmannen och amatörgolfspelaren Ray L. Dimmick har berättat att han vid en hemlig militär anläggning nära Mexico City sett vraket av ett flygande tefat med två motorer. Tefatet var omkring 15 meter i diameter och gjort av en metall som liknade aluminium samt innehöll kroppen av en 60 cm lång pilot, som döddes när föremålet av allt att döma störtat. De mexikanska myndigheterna avspärrade området och transporterade vraket till den militära anläggningen. Höga militärer från Washington och flygstaben låtsades inte känna till någonting om saken utan sade: "Om amerikanska officerare hade sett föremålet skulle de ha rapporterat saken".

PROTOKOLL

Fört vid Gävleborgs UFO-Förenings årsmöte den 17-2 1980
på Lottagården i Sandviken.

§ 1

Ordförande Eskil Nyström hälsade de närvarande välkomna
och förklarade därmed årsmötet öppnat.

§ 2

Mötet var enig om att årsmötet var pålyst i vedertagen
ordning.

§ 3

Dagordningen upplästes, Anders Åkerberg ville ha punkt
6 idagordningen utbytt med punkt 3, men efter en del
diskussioner så godkände mötet dagordningen i sin helhet.

§ 4

Till ordförande på årsmötet valdes Eskil Nyström.

§ 5

Till sekreterare valdes Lennart Strid.

§ 6

Till rösträknare tillika justeringsmän Valdes Benny
Öhman och Anders Åkerberg.

§ 7

Styrelsens verksamhetsberättelse upplästes o godkändes.

§ 8

Revisionsberättelsen upplästes, men eftersom inte alla
revisorer tagit del av revisionen, så bordlades punkt 8
och 9 i dagordningen.

§ 10

Till ordförande för år 1980 valdes Eskil Nyström.

Forts.

§ 11

Till ledamöter i styrelsen valdes:

Lennart Strid

Stig Myrin

Benny Öhman

Anders Åkerberg

Thomas Dahl

Olof Bratter

Till suppleanter valdes:

Roland Östlund

Jörgen Karlsson

§ 12

Till revisorer valdes:

Åke Svensson

Karl-Bertil Göransson

Till revisor suppleanter valdes:

Ove Strand

§ 13

Till valberedning valdes:

Maud Myrin

Märta Nyström

Helena Öhman

§ 14

Till ledare för fältforskarna valdes Roland Östlund, övriga fältforskare är: Åke Svensson, Jörgen Karlsson, Fältforskarna skall stå under distriktchefens ledning.

Till radiosektionens ledning valdes Eskil Nyström.

Till fotosektionen valdes Åke Svensson och Anders Åkerberg.

Till distriktschef valdes Stig Myrin.

Till firmateknare valdes Eskil Nyström, till den andra firmateknaren skall styrelse välja ut en inom styrelsen.

Mötet enades om att lägga in kafferasten innan fortsättning följer med § 15.

§ 15

Efter gott fika så fortsatte årsmötet med att ordförande talade om att han undersökt möjligheterna om att starta studieverksamhet och om intresse fins så skall det ordnas en studiecirkel i UFO-frågor.

Mötet enades om ordförandes förslag om att det under året skall hållas 5 st. medlemsmöten utom årsmötet. Styrelsen fick i uppdrag att spika datum för medlemsmötena.

Vidare beslöt mötet att tidningen Argus skall utgå med minst 4 nr. 2 på våren och 2 på hösten.

Forts.

§ 16

Sti Myrin kom med förslag på en budget för år 1980

Medlemsavgifter: kr. 1600:-

Lotterier: kr. 1400:-

Summa: kr. 3000:-

Div. utgifter: Kr. 1440:-

Hyror: kr. 560:-

Medl. avg., UFO-Sv kr. 160:-

Porto: kr. 340:-

Kontorsmaterial kr. 500:-

Summa: kr. 3000:-

Årsmötet godkände förslaget.

§ 17

Enligt protokollsbeslut den 14-3 1979 skall medlemsavgiften från och med i år höjas till 75:- kronor och familjavgiften till 100:- kronor. Skolungdom värnpliktiga och pensionärer skall betala 40:- kronor.

Mötet beslutade att i fortsättningen skall medlemsavgifterna bestämmas på årsmötet varje år, enär det nästan är omöjligt att ett år i förväg med dessa inflationer kunna bestämma årsavgifterna.

En medlemsansökan lades till handlingarna, enär den var litet ofullständig.

Thomas Dahl stälde en fråga om hur det blir med Nils Nielsen och vad de kom till för resultat på mötet i Enköping. Ordförande berättade att mötet i fråga har kommit till den slutsatsen att Herr Nils Nielsen är helt olämplig som UFO-Sveriges instruktör och att han bör ligga lågt till Riksstämman.

Det kom ett förslag från Maud Myrin att en motion skall läggas in till Riksstämman om att Nils Nielsen skall uteslutas från alla Ufo-sammanhang. Styrelsen fick i uppdrag att författa motionen i fråga.

Ordförande talade om att föreningen fått en bok (Blå boken) utav Solna Astronomiska Förening.

Riksmötet hålles i år i Sandbrosskolans aula i Enköping den 22-3 kl. 10.00. motioner skall vara inne innan Februari månads utgång.

Ordförande visade en katalog där man får hyra filmer, eller köpa.

Mötet avslutades

§ 18

med att

Ordförande tackade de närvarande för visat intresse och hoppades på ett intensivt samarbete för det kommande året.

Vid protokollet:

Lennart Strid sekr.

Justeras:

Benny Öhman

Justeras:

Anders Åkerberg

Lennart Strid

Benny Öhman

Anders Åkerberg

KASSARAPPORT för Gävleborgs UFO-förening
förd efter Ove Holmgrens bortgång verksamhetsåret 1979 per
den 31 dec. 1979

Kassa den 1 jan. 1979

Kassa kronor 116:38
Postgiro " 0:85
117:23

VINST OCH FÖRLUSTRÄKNING 1979

<u>Utgifter</u>		<u>Inkomster</u>	
21 Lottor		Medl.avgifter	1620:00
Stillfilm		Försäljn.av Argus	450:00
Tryckningar		Donation av	
av Argus		medlemsemlen	460:00
Diverse	2313:20		
Hyrer	60:00		
Kontors mat.	68:35		
Porto	201:00		
Postg.Överskott	9:25		
	<u>2652:60</u>		<u>2530:00</u>

Kassa den 31 dec. 1979

Kassa kronor 5:37
Postgiro " 9:25
Behållning 14:62

REVISIONSBERÄTTELSE

Undertecknade som utsetts till revisorer för Gävleborgs UFO-förening har granskat föreningens räkenskaper för tiden 790101 - 791231 och funnit alla poster rätt förda och försedda med vederbörliga verifikationer varför vi föreslår att styrelsen beviljas full ansvarsfrihet.

GÄVLE 800220

Bengt-Olof Bratter

Bengt - Olof Bratter
Revisor

Åke Svensson

Åke Svensson
Revisor

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR ÅR 1979.

Gävleborgs UFO-förenings styrelse har under året haft följande sammansättning:

Ordförande: Eskil Nyström.
Vice ordf.: Ove Strand.
Skr. : Lennart Strid.
Kassör : Ove Holmgren, efter hans bortg. Benny Öhman.
Ledamot : Stig Myrin.
Ledamot : Roland Östlund.
Ledamot : Arne Forslund.
Suppleant : Benny Öhman.
Suppleant : Jan Wall.

Sammankomster.

Föreningen har hållit 5 st. styrelsemöten, dels på konditori Savoy i Gävle, dels hos någon medlem inom styrelsen. Medlemmarna i föreningen har kallats till 4 st. medlemsmöten, årsmötet inräknat. Dessa möten har hållits på Lottagården i Sandviken.

Observationsträffar har hållits vid Råhällan och vid Främlingshem.

Genom ordförande Eskil Nyströms sjukdom i början av året, samt kassören Ove Holmgrens bortgång, så har föreningens verksamhet inte kunnat hållas i gång för fullt, utan det hela har gått på sparlåga en tid.

Medlemsantalet.

Antalet medlemmar har under året uppgått till 50 st.

Föreningens ekonomi.

Den ekonomiska ställningen redovisas separat i revisionsberättelsen för år 1979.

Undersökningsverksamhet.

Det har inte varit något av vikt att undersöka under det gånna året.

Utåtriktad information.

UFO- filmen har visats på kartverket varefter de besökande fick ställa frågor.

Föreningens tidning.

Tidningen Argus har utgivits med 4 st. nummer. Ansvarig utgivare är styrelsen. Tidningen har varit efterfrågad även utanför föreningen.

forts.

Slutord

Även under det gångna året har det inkommit rapporter om UFO:n som synts lite varstans i landet, men här i våra trakter har det varit sparsamt med rapporter.

Politikerna och vetenskapsmännen ute i världen börjar mer och mer få upp ögonen för den seriösa UFO-forskningen och det är glädjande, även om det fortfarande går trögt i vårt land. Men det är vi UFO-loger, som skall försöka påverka de styrande så att de får en mera positiv inställning till UFO-problemet, för det går lättare om de styrande är med på att forskning skall bedrivas, för att UFO-problemet eventuellt skall kunna lösas.

Styrelsen tackar härmed medlemmarna för det gångna årets förtroende och samarbete, med förhoppning om ett bra verksamhetsår 1980.

Sandviken den 14/2 1980

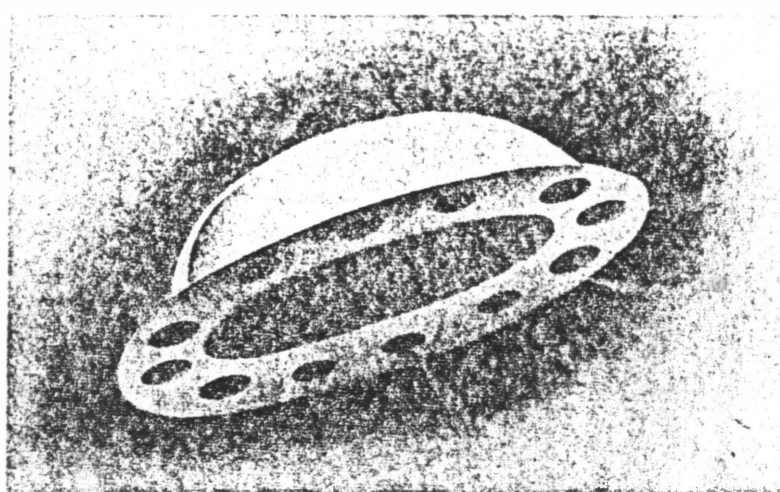
För styrelsen

Lennart Srid sekr.

Å interessere seg for det ukjente har alltid ligget i menneskets nysgjerrige natur, og UFO-musteriet er ikke noe unntak. Forkortelsen UFO står for «Uidentifisert Flyvende Objekt» – ethvert objekt som beveger seg ved eller over bakken, eller i luften, med antydning til å fly – og som det ikke umiddelbart kan gis noen naturlig forklaring på.

Når ordet UFO blir nevnt, tenker de fleste straks på flyvende tallerkner og romskip fra andre planeter. Tallerkenformen er kanskje den meste kjente for UFO'er, men de har også blitt observert som kulerunde, klokkeformede og sigarformede objekter.

Bygg din egen

UFO-detektor

I samarbeid med Norsk UFO-Center beskriver vi tre forskjellige UFO-detektorer som du kan bygge selv.

Flyvende tallerkner

Betegnelsen «flyvende tallerken» ble første gang lansert i 1947, da en privatflyver i USA deltok i en leteaksjon etter et savnet transportfly. Fra flyet sitt så han ni skiveformede gjenstander som fløy over et fjell i staten Washington. Han rapporterte at gjenstandene fløy slik en tallerken ville bevege seg dersom man skjønte den bortover vannflaten. Denne privatflyveren var en vel ansett og fornuftig mann, så hans troverdighet ble hevet over enhver tvil, og til og med hos myndighetene ble rapporten godtatt. Det merkelige med denne historien er at man fant vraket av det savnede transportflyet, men ingen av besetningen! Flyet var totalvrak, og ingen kunne ha overlevet ulykken. Hvor tok besetningen veien? 15 personer forsvinner ikke sporløst. Spørsmålet står fremdeles ubesvart, og siden er det registrert et stort antall av liknende episoder.

Er vi de eneste i universet?

Det er naturlig å stille spørsmålet: Er det virkelig mulig at i vår Melkevei-galakse av 250 milliarder stjerner, i et univers av kanskje 100 milliarder galakser, er vårt solsystem det eneste med en bebodd planet???

For eventuelle avanserte sivilisasjoner kan det være mulig å tilbakelegge enorme avstander på kort jordisk tid. Vi må huske på at vårt begrep om *tid* bare eksisterer her på jorden. En person som befinner seg ombord i et romfartøy i verdensrommet vil teoretisk kunne oppholde seg der i la oss si 20 år og deretter vende tilbake til jorden. Det han da ser, er at hans venner og slektninger er blitt 20 år eldre, mens han selv kanskje bare er lite eller ikke forandret i det hele tatt.

Mennesket har med sine fremkomstmidler nådd langt over lydens hastighet. Det er foreløpig ikke tenkelig at vi skal kunne nå lysets hastighet, men hvem kan vel forutsi hva som kommer til å skje om 50 år? For hvem kunne tenke seg å gjøre en reise med lydens hastighet for 50 år siden? Derfor skal man ikke uten videre forkaste den mulighet at andre sivilisa-

sjoner har nådd så langt i teknisk utvikling at de reiser med det vi kaller UFO'er.

Flere ganger har UFO'er blitt observert på radar, og i enkelte tilfeller er farten blitt anslått til ca 50.000 km/time.

Edgar Mitchell, den sjette mann som satte sine ben på månen, uttalte ved en pressekonferanse i 1974: «Vi vet alle at UFO'er eksisterer. Spørsmålet er hvor de kommer fra».

«I påsken var min kone og jeg på påskeferie på vårt landsted utenfor Bergen. En dag, ved 20.30-tiden hendte noe merkelig. Da vi skulle spise aftens, og vi nettopp hadde satt oss til bords, følte jeg som om jeg ble blendet av et intenst lys. Min første tanke var et fly som falt ned, men jeg hørte ingen flydur. Til min store forbauselse fikk jeg gjennom vinduet se en gjenstand i en høyde av 60–80 meter. Den liknet på en flyvende tallerken som vi har sett på bilder. Underparten var en skjæring mellom gult og grønt – en nydelig farge, og overparten var i rosa. Jeg festet meg også ved endel sorte streker på overdelen. Gjenstanden kunne være mellom 5 og 10 meter i diameter. Jeg hørte ingen lyd, og det hele stod på i ca 1½ minutt. Den gjorde noen roterende pendelbevegelser, satte deretter opp en enorm fart og forsvant i nordøstlig retning med en ildhale etter seg. Min kone var sen, og fikk bare se den lysende halen. Hadde hun ikke fått se den, hadde hun ikke trodd meg.»

Dette er en autentisk beretning fra en hendelse i 1966. Beretningen er forkortet noe i redaksjonen.

Lag din egen UFO-detektor

Dersom UFO'er eksisterer, bør de kunne detekteres! Ifølge mange rapporter om UFO-observasjoner, etterlater UFO'ene seg mange fysiske merker og tegn på sin tilstedeværelse. F.eks. har man funnet landingsavtrykk i bakken og ødelagt vegetasjon. Dyr og mennesker skal ha blitt påvirket av UFO'er, og det har gitt seg utslag i hodepine, sterk kvalme, blindhet og andre ubehagelige effekter. Det rapporteres at UFO'er påvirker og forstyrrer radioer, TV-apparater og andre elektriske anlegg. Enkelte ganger kan de oppdages på radar, andre ganger ikke. Grunnen til at UFO'er er i stand til å forstyrre elektriske anlegg, er ifølge flere teorier at de fører med seg et sterkt magnetisk felt, og det er dette en baserer seg på i de fleste UFO-detektorer. UFO'ens magnetfelt vil generere forandringer i det lokale feltet som skyldes jordens magnetisme, og selv små magnetiske påvirkninger vil enkelt kunne detekteres med f.eks. en kompassnål. Dette prinsippet benyttes i de to enkleste – men kanskje de mest effektive detektorene. I en helelektronisk UFO-detektor er det brukt en spole for å oppdage forandringer i magnetfeltet.

Modell 1: En enkel og effektiv detektor

Detektoren består av en kompassnål som er opphengt ca 1–2 mm over en horisontal ring av fortinnet koppertråd (A). Rett ut for den ene enden av kompassnålen er det loddet på en ekstra bit koppertråd (B). Denne ekstra trådbiten bøyes/formes slik at nålen vil komme i berøring med den om den skulle bevege seg mer enn 1–2 mm i horisontalplanet. Ringene A og B forbindes med en ringeklokke. Kompassnålen er i kontakt med den ene polen på et batteri gjennom sitt opphengingspunkt. Klokken og den andre enden på batteriet er sammenkoplet. Hvis kompassnålen beveger seg det minste i vertikalplanet, vil den slutte kontakt med ring A. Beveger den seg i horisontalplanet, slutes kontakt med ring B. I begge tilfeller vil klokken gi alarm så lenge den ekstra magnetiske påvirkning er til stede.

Modell 2: Elektromekanisk versjon for permanent varsling

Den vesentligste forskjellen fra den første modellen er at denne detektoren vil kunne vise om den har registrert en UFO – selv om du ikke er tilstede i øyeblikket. Når den detekterer en magnetisk aktivitet, tennes en lampe. Lampen holdes tent helt til du kommer og trykker på reset-knappen.

Fig. 2. viser at kontaktanordningen rundt kompassnålen er noe enklere enn på fig. 1. Med dette arrangementet vil man bare kunne detektere når nålen svinger i horisontalplanet. Man vil få en enda mer følsom detektor dersom man bruker kompass- og kontaktarrangementet fra fig. 1.

Når nålen beveger seg, slutes kontakten mellom motstanden R og batteriets positive pol. Dermed trigges TRIAC'en, slik at den leder en strøm fra batteriet til lampen. Lampen lyser helt til reset-bryteren trykkes et kort øyeblikk. Koplingspunktene 5 og 6 kan eventuelt koples til f.eks. et digitalur, for å fastslå når detektoren slo ut.

Kompassnålen og dens kontakter monteres på en trekloss, og forbindes til punktene 3 og 4. Det er en fordel om nålen plasseres under et plastlokk, slik at den ikke påvirkes av vind. Justér kontaktene nøye, så nålen berører begge kontaktene samtidig. Pass også på at TRIAC'en monteres riktig. Dens korteste ben skal til A.

Komponentliste for elektromekanisk UFO-detektor

R Motstand, 470 ohm, ¼ W
TRIAC Type SC40 D e.l.
Batteri 9 V (ikke miniaturbatteri, da det utlades hurtig)
Lampe Glødelampe, 9 V, 100 mA
Trykkbryter Normalt lukket kontakt, bryter ved trykk
Kompassnål-anordning med kontakter av ikke-magnetisk metall

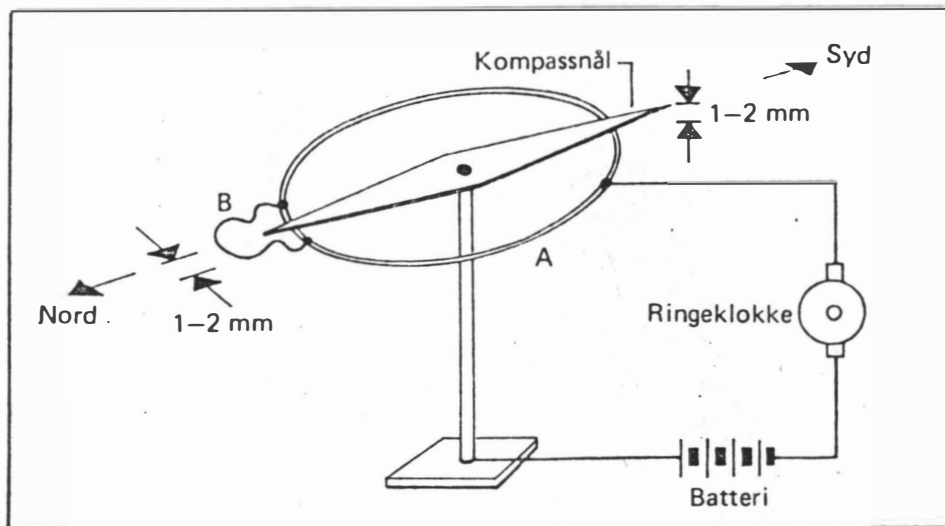

Fig. 1. Den enkleste – og mest effektive UFO-detektoren. Når kompassnålen utsettes for magnetisk påvirkning, vil den komme i berøring med den underliggende ring (A) eller det utstikkende kontaktpunktet (B). Dermed slutes den elektriske kretsen, og klokken vil gi alarm.

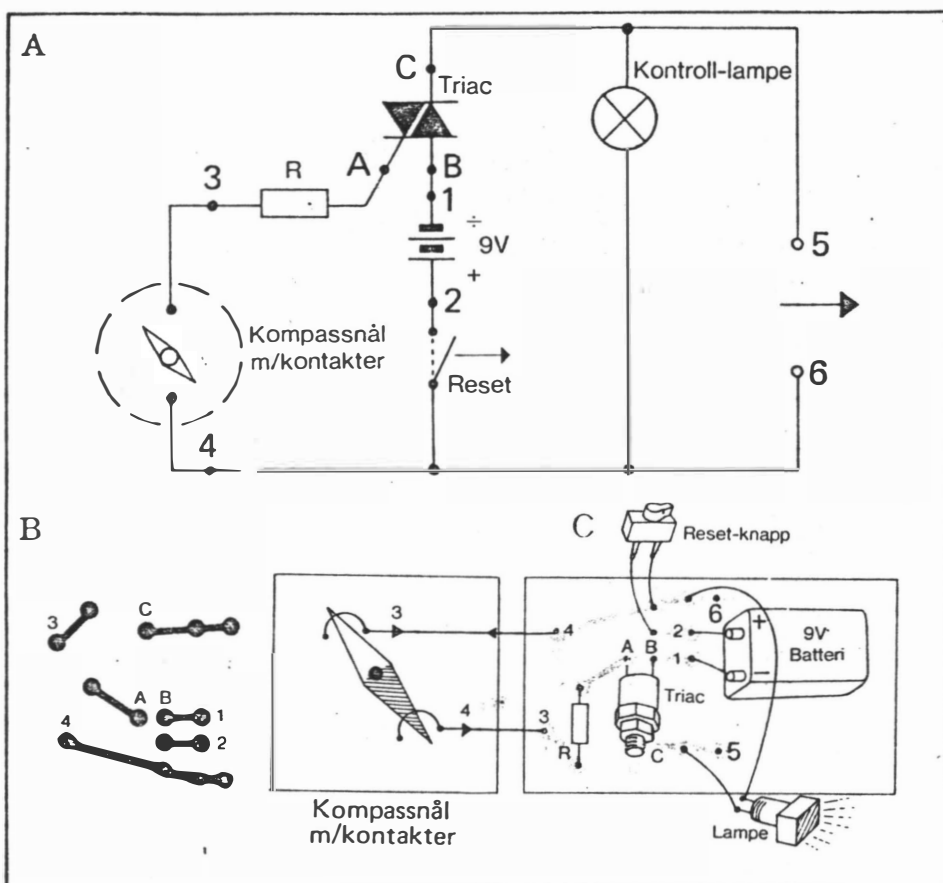

Fig. 2. Elektromekanisk UFO-detektor for kontinuerlig varsling. Dersom kompassnålen beveger seg, vil en TRIAC trigges og lampen tennes. Lyset vil forbli tent – og vise at her har det vært en UFO (!) – helt til reset-knappen trykkes. A: Skjema. B: Forslag til printkort. C: Komponentplassering på kortet, og tilkopling til kontakter på kompassnålen.

Detektormelding

Når (hvis) din detektor gir alarm, bør du hurtigst mulig foreta en observasjon og kontrollere om du kan se noe uvanlig. Notér også følgende:
Dato, klokkeslett, værforhold, om du har sett noe, varslingsens natur, klemting, lett ki-

ming, kraftig kiming (bare aktuelt for mod. 1), varslingsens lengde i sekunder (bare aktuelt for mod. 1), ved observasjon: om varslingen opphørte da gjenstanden forsvant, eller ved ca grader over horisonten.

Meldingen kan sendes NUFOC's Rapportsentral, Boks 1155, 5001 Bergen.

Modell 3: Helelektronisk UFO-detektor

I denne modellen baserer man seg på bruk av en spole for å detektere forandringer i magnetfeltet. Se fig. 3. Ifølge «UFO-forståelse» vil denne detektoren dermed ikke være så følsom som de med kompassnål, men dette er en påstand som er gjenstand for diskusjon. Det er imidlertid helt klart at detektorens effektivitet er avhengig av utformingen og antall viklinger på spolen.

Forandringer i magnetfeltet vil induisere en ørliten spenning i spolen L1. Denne signalspenningen forsterkes i transistorene T1 og T2, og likerettes/spenningsdobles i diodene D1 og D2. Dersom den likerettete signalspenningen er tilstrekkelig stor, vil T3 få tilført så mye basisstrøm at den begynner å lede. Kollektorspenningen på T3 faller, og dermed vil også PNP-transistoren T4 få basisstrøm, og den slås på. Nå vil T3 holdes på (i metning) med basisstrøm via R6, selv om signalspenningen faller bort. I denne tilstanden får også T5 basisstrøm, slik at den slås hardt på. Dermed kan den levere strøm til en alarmklokke e.l.

Transistorene T3 og T4 utgjør en enkel vippe, som resettes med S1. Når S1 trykkes, jordes basis på T3, og dermed slås transistoren av. Når det ikke lenger går kollektorstrøm i T3, slås også T4 av, og T5 slutter å lede. Alarmen slås av, og vil ikke komme på igjen før det finner sted en ny forandring i magnetfeltet.

Komponentene kan monteres på et tilfeldig koplingsbrett. Den innbyrdes plassering er ikke kritisk. Ved utprøving bør man sjekke at T1/T2 har riktig arbeidspunkt. Kollektorspenningen på T2 (målt med et høyohmig elektronisk voltmeter) skal være mellom +6 og +8 V.

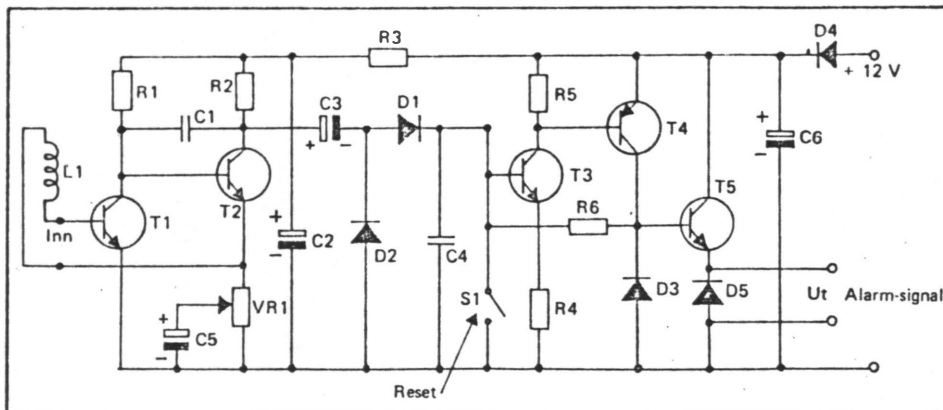

Fig. 3. Helelektronisk UFO-detektor uten bevegelige deler. En forandring i magnetfeltet detekteres i spolen L1, som genererer en liten signalspenning. Signalet forsterkes (T1 og T2) og likerettes (D1 og D2), og brukes til å sette den bistabile vippen (T3 og T4). Når vippen er satt, vil T5 kunne levere strøm til en alarmklokke e.l. Alarmen aktiveres helt til vippen resettes med trykkbryteren S1.

Ligger spenningen utenfor disse grensene, må man forandre på verdien for R1.

Utformingen av L1 er åpen for eksperimentering. Det er oppnådd resultater med et par hundre tårn på en ferrittstav på 10 mm i diameter, men man vil kunne få bedre følsomhet med en fysisk større spole. Eksempelvis kan den utformes som en stor og flat «rammeantenne» på ca 30 x 30 cm med mange hundre tårn. For å

finne frem til en tilstrekkelig følsom spole, kan man eksperimentere med en liten magnet, og sammenlikne med utslaget på et vanlig lommekompass. Når man får kompassnålen til såvidt å bevege seg på en viss avstand, bør spolen L1 være så god at den helelektroniske detektoren aktiveres på minst samme avstand. Eksperimentér også med følsomhetsinnstillingen med VR1.

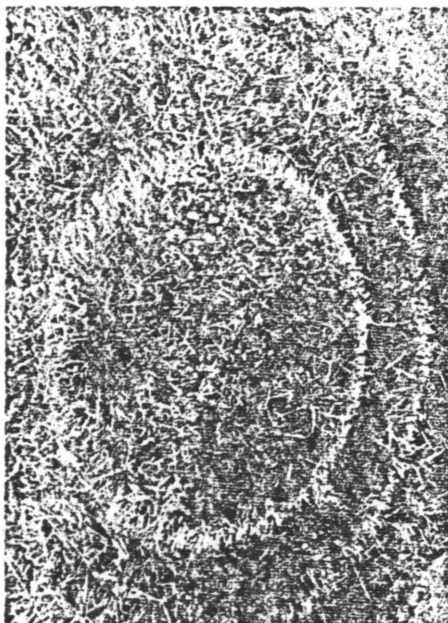
Komponentliste for helelektronisk UFO-detektor

R1	330 kohm, 1/4 W	C6	220 μ F, 16 V elektrolytt
R2	47 kohm, 1/4 W	T1, T2, T3	BC178 B e.l. NPN-transistor
R3	10 kohm, 1/4 W	T4	BC177 e.l. PNP-transistor
R4	10 kohm, 1/4 W	T5	AD161, DB135 e.l. NPN-transistor montert på kjøleplate
R5	10 kohm, 1/4 W	D1, D2,	
R6	10 kohm, 1/4 W	D3, D5	1N4118 e.l. DUS
VR1	10 kohm LIN trimmepot.	D4	1N5400, 1N4001 e.l. likeretterdiode.
C1	4700 pF keramisk	L1	Detektorspole. Se tekst.
C2	100 μ F, 16 V elektrolytt	S1	Trykkbryter. Normalt åpen kontakt, slutter ved trykk.
C3	100 μ F, 16 V elektrolytt		
C4	4700 pF keramisk		
C5	100 μ F, 16 V elektrolytt		

NUFOC

NUFOC er en forkortelse for Norsk UFO Center, som basert på frivillig innsats og privat økonomi helt og holdent er viet UFO-forskning i Norge. NUFOCs første formålsparagraf er å innhente alle tilgjengelige opplysninger og data som kan tyde på UFO-virksomhet over norsk luftterritorium. Organisasjonen har strenge krav til at alle innsamlede opplysninger er korrekte, og går aktivt inn for å motvirke usaklig og feilaktig informasjon i UFO-spørsmål. I dag har NUFOC ca 300 medarbeidere fordelt på avdelinger rundt om i hele landet.

Alle som er interessert i UFO'er, kan delta i NUFOCs arbeid. Søknadsskjema fås tilsendt fra
NUFOC SA
Boks 2119
7001 Trondheim

Landings-avtrykk funnet i nærheten av Svelvik.

Vil du vite mer om UFO?

I såfall kan du abonnere på Norsk UFO Centers tidsskrifter «UFO FORUM» og «RAPPORTNYTT», som er de eneste tidsskrifter om dette emnet her i landet.

Adresser for bestilling av abonnement er

UFO FORUM, Postboks 2119, 7001 Trondheim.

Postgirokonto nr 3 46 95 74

RAPPORTNYTT, Postboks 1155, 5001 Bergen.

Postgirokonto nr 3 07 08 10

Begge tidsskrifter utkommer med 5 nummer i året, og koster hver kr 30 pr årgang. Skriv bak på postgirotalonen hva betalingen gjelder. Tidsskriftene selges ikke i løssalg.

Ved å tegne abonnement kan du følge med i det som skjer på dette fascinerende området som opptar stadig flere vitenskapsmenn og andre over hele verden.